

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

Cap. 1. Quomodo D. Gregorius Magnus nos exhortatur, vt tempestiuè à peccatis resipiscamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

COLLATI- ONVM SACRARVM LIBER OCTAVVS.

DE IVCVNDIS AC TER-
RIBILIBVS QVORVNDAM
visionibus.

*D. Gregor. Magnus homil. 19. in Euangelia
exhortans, ut tempestinè à peccatis resipisca-
mus, sequens exemplum commemorat.*

CAP. PRIMVM.

REM fratres, quæ nuper contigit, refero,
ut si vos peccatores ex corde esse conspi-
citis, omnipotentis Dei misericordiam
amplius ametis. Præsenti anno in monasterio
meo, quod iuxta beatorum martyrum Ioannis
& Pauli Ecclesiam situm est, frater quidam ad
conuersionem venit, deuotè susceptus est, sed
ipse deuotius est conuersatus. Hunc ad mona-
sterium frater suus corpore non corde sequu-
tus est. Nam valde conuersationis vitam & ha-
bitum detestans, in monasterio ut hospes ha-
bitabat, & monachorum vitam moribus fugi-
ens, recedere à monasterij habitatione nō po-
terat: quia vel quid ageret, vel vnde viueret,
non habebat. Erat eius prauitas cunctis onc-
rosa,

XX 2

rosa,

rosa, sed hunc omnes æquanimiter pro
eius amore tolerabant. Nam superbus &
bricus, si qua post hoc sæculum sequeretur
ta, nesciebat. Irridebat verò, si quis eum
prædicare voluisset. Itaque cum habitum
lari vivebat in monasterio, verbis levis,
bus instabilis, mente tumidus, veste inco-
fitus, actione dissipatus. Mense autem
nuper elapso, huiusquam nostris pestilen-
clade percussus est: qui ad extremum

Draco agens in extremis apparet. vrgeri coepit, ut animam redderet. Et
iam corporis parte præmortua, vitalis
in solo pectore & lingua remanserat. Fr-
aderant, eiusque exitum in quantum de-
giente poterant, oratione tuebantur. At
subito ad deuorandum se draconem
conspiciens, magnis vocibus coepit clama-
dens: Ecce draconi ad deuorandum
sum, qui propter vestram præsentiam deu-
re me non potest. Quid mihi moram facit

Signum S. crucis olim in periculis visitatum. date locum ut ei deuorare me liceat. Com-
hunc fratres ut signum sibi crucis impre-
ret, admonerent, respondebat virtute quæ-
terat, dicens: Volo me signare, sed non possum,
quia à dracone premor. Spumæ oris eius
em meam liniunt, guttur meum eius ore
catur. Ecce ab eo brachia mea comprimuntur,
qui iam & caput meum in suo ore absorbit.

Draco fugatur orationibus circumstantium. Cumque hoc ille pallens & tremens & moriens
ens diceret, coeperunt fratres vehementer
rationibus insistere, & oppressum draconem

præsentia suis precibus adiuuare. Tunc repente liberatus magnis cœpit vocibus clamare, dicens: Deo gratias. Ecce discessit, ecce exijt, ante orationes vestras fugit draco, qui me acceperat. Mox autem seruiturum se Deo, & esse se monachum deuouit: atque à tempore illo nunc vsque febribus premitur, doloribus fatigatur. Morti quidem subtractus est, sed adhuc plenius vitæ restitutus non est. Quia enim longis & diuturnis iniquitatibus pressus est, longo languore fatigatur, & durum cor ignis purgationis durior concremat: quia diuina dispensatione agitur, vt prolixiora vicia agritudo prolixior exurat. Quis illum vnquam seruari ad conuersionem crederet? quis tantam DEI misericordiam considerare sufficiat?

Idem homelia 12. in Euangelia de horribili morte Chrysaorij, exhortans vt tempestinè ad maiorem vite statum nos componamus.

CAP. II.

REM fratres charissimi refero, quam si intentè audire vult charitas vestra, ex cōsideratione illius vehementer instruitur. Quidam vir nobilis in Valeria prouincia nomine Chrysaorius fuit, quem lingua rustica populus Chrysorium vocabat, vir valdè idoneus, sed tantum plenus vicijs quantum rebus: superbia tumidus, carnis suæ voluptatibus subditus, in acquirendis rebus auaritiæ fabricus

Xx 3

cibus